

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/151/2016
Identifikačné číslo spisu:	6812206742
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6812206742.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca, pod sp. zn. 3C/342/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. mája 2014, č. k. 16Co/781/2013-100, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca uznesením zo dňa 23. septembra 2013, č. k. 3C/342/2012-74 uložil žalobcovi pri aplikácii položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s ust. § 6 ods. 2 veta druhá zákona č. 71/1993 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom ku dňu podania odvolania povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20 eur. Zároveň žalobcu poučil, že ak súdny poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, uznesením zo dňa 22. mája 2014, č. k. 16Co/781/2013-100 uznesenie okresného súdu potvrdil. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia súdu prvého stupňa námietky žalobcu uvedené v odvolaní posúdil ako nedôvodné. Podľa odvolacieho súdu platenie súdnych poplatkov je imanentnou súčasťou občianskeho súdneho konania a právne je upravené Zákonom o súdnych poplatkoch a tiež zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Zákonodarca Zákonom o súdnych poplatkoch ustanovil, ktoré úkony a konania súdov sú spoplatnené súdnymi poplatkami (§ 1 ods. 1, 2 Zákona o súdnych poplatkoch a Sadzobník súdnych poplatkov, ktorý je jeho prílohou). Ak súdy rozhodujú o právach a povinnostiach účastníkov podľa Zákona o súdnych poplatkoch, rozhodujú ako samostatný orgán oprávnený vykonať poplatkový úkon a pre konanie v týchto prípadoch iba primerane použijú Občiansky súdny poriadok.

Uvedené vyplýva z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. augusta 2010 sp. zn. IV. ÚS 249/2010. Podľa poznámky č. 3 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov poplatky podľa rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Súdny poplatok sa platí aj za odvolanie proti rozhodnutiu súdu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Žalobca proti rozsudku okresného súdu č. k. 3C/342/2012-50 zo dňa 08. augusta 2013, podal odvolanie dňa 28. augusta 2013, ktoré bolo Okresnému súdu Revúca doručené dňa 02. septembra 2013. Dňom podania tohto odvolania začalo odvolacie konanie. Keďže poplatková povinnosť navrhovateľa v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania, pričom od 01. októbra 2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa ust. § 6 ods. 2 druhá veta Zákona o súdnych poplatkoch, položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, I. Poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní, a to vo výške 20 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v závere svojho rozhodnutia skonštatoval, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne, a preto ho potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej žalobcom, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.